

АГРОХІМІЧНЕ ОБСЛУГОВУВАННЯ ТА ЙОГО ВПЛИВ НА ЕКОЛОГІЧНИЙ СТАН І ОХОРОНУ НАВКОЛИШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА

*Курепін В.М.,
старший викладач кафедри
методики професійного навчання
Миколаївський національний аграрний університет
м. Миколаїв, Україна*

*Іваненко В.С.,
студентка інженерно-енергетичного факультету
Миколаївський національний аграрний університет
м. Миколаїв, Україна*

Однією з найбільш чутливих сфер для кожної людини є екологія, адже вона безпосередньо впливає на наше здоров'я та якість життя. Саме через це на сучасному етапі еволюції однією з найактуальніших проблем людства є взаємодія людини та природи. Сумний досвід впливу людини на природу довів, що людина є частиною біосфери, а не «царем природи». Постійне використання, відсутність економії щодо природних ресурсів призводить до їх виснаження і людство опиняється сам на сам з проблемами, які вирішити може лише самостійно, переглянувши своє ставлення до матінки-природи [1].

На сучасному етапі охорона навколишнього середовища стала однією з самих гострих актуальних проблем сучасності. Засоби хімізації забезпечують інтенсивний розвиток сільського господарства, сприяють росту врожайності, поліпшенню якості рослинної продукції й окультуренню угідь з низьким рівнем родючості ґрунтів, що негативно впливають на навколишнє середовище. Водночас хімічні засоби можуть виступати як забруднювачі, що погано впливають на природу та людину.

Тому подальший розвиток агрохімічного сервісу вимагає ґрунтовної економічної оцінки, перегляду цілого ряду позицій щодо техніко-технологічних, організаційно-економічних та ринкових умов його функціонування. Разом з цим, однією із причин кризового стану в сільському господарстві є недосконалість системи економічних відносин, що проявилася насамперед у відсутності міжгалузевого механізму їх регулювання і, як наслідок, порушення еквівалентності обміну. В результаті – погіршення економічного стану підприємств та порушення процесів відтворення всіх факторів виробництва: праці, капіталу, родючості землі, підприємницького потенціалу [2].

Посилення екологічних проблем вимагає перегляду багатьох положень, які склалися в теорії і на практиці техногенної концепції

розвитку АПК. Необхідний перехід до сталого розвитку аграрного сектора. Головним принципом розвитку АПК повинна стати екологізація всіх заходів з розвитку сільського господарства, врахування природних особливостей функціонування земельних ресурсів. І вже відповідно до цього принципу слід здійснювати заходи щодо механізації, хімізації, меліорації, впровадження досягнень науково-технічного прогресу

Межа позитивного впливу використання добрив - повне забезпечення сільськогосподарських культур поживними речовинами з максимальним коефіцієнтом їх використання. За даними польових дослідів, середня оптимальна норма NPK по ґрунтово-кліматичних зонах становить 220 кг/га, тому збільшення дози добрив ще може служити резервом підвищення врожайності при дотриманні обов'язкових умов: збалансоване внесення елементів живлення; розробка нових технологій внесення добрив; поліпшення фізико-хімічних властивостей; нових видів та форм добрив тощо.

Відсутність достатніх фінансових ресурсів стримує впровадження новітніх технологій, використання високоякісних добрив та засобів захисту рослин, обмежує застосування інших матеріально-технічних ресурсів.

Хімізацію землеробства важко переоцінити. Нині загально визнано, що завдяки використанню добрив забезпечується близько половини приросту врожаю, активний баланс поживних речовин у землеробстві, поліпшується кругообіг біогенних елементів. Однак очевидно й те, що зростаючі обсяги застосування мінеральних добрив можуть порушувати природні цикли кругообігу речовин.

Ефективність сільськогосподарського виробництва багато в чому залежить від стабільної роботи системи агрохімічного забезпечення. Проте, нестійкі економічні зв'язки з постачальниками вимагають від керівників як великих агрохолдингів, так і малих сільськогосподарських підприємств, фермерських господарств самотійно вирішувати питання агрохімічного обслуговування. Нестабільність умов господарювання, низька ефективність виробництва, складний фінансово-економічний стан сільськогосподарських підприємств, викликаний нестачею обігових коштів, зумовили зменшення обсягів використання засобів хімізації та послуг, наданих агрохімічною службою.

Відтак послаблення потенціалу агрохімічного обслуговування призвело до зниження родючості ґрунтів, зумовило їх низьку продуктивність, зменшення обсягів виробництва, погіршення якості сільськогосподарської продукції. Водночас у зв'язку із інтеграцією України у світове співтовариство, зокрема, набуття членства у СОТ, питання агрохімічного сервісу ідентифікується як одне із ключових, оскільки аграрна продукція має відповідати міжнародним стандартам якості та безпеки для здоров'я людей. Зазначене обумовлює необхідність використання засобів хімізації виключно в науково обґрунтованих обсягах, що не матиме деструктивного впливу на якісні

характеристики сільськогосподарської продукції та сприятиме підвищенню її конкурентоспроможності.

Наразі нагальною є потреба запровадження економічно виважених механізмів узгодження інтересів суб'єктів ринку агрохімічних послуг. Ефективний агрохімічний сервіс є важливою умовою зміцнення конкурентної позиції сільськогосподарських виробників та позитивно впливає на екологічний стан навколишнього середовища [2].

ЛІТЕРАТУРА

1. Екологічна психологія та психопедагогіка у системі підготовки майбутніх викладачів аграрної галузі / К. М. Горбунова, В. М. Курепін, К. О. Яблуновська // Розвиток українського села – основа аграрної реформи в Україні : матеріали причорноморської регіональної науково-практичної конференції професорсько-викладацького складу, м. Миколаїв, 25 – 27 квітня 2018 р. – Миколаїв : МНАУ, 2018. – С. 107-111.
2. Економіка і організація аграрного сервісу. / П.О. Мосіюк, О.В. Кристальний, В.А. Сердюк, С.І. Мельник та ін.; За ред. П.О. Мосіюка. – К.: ІАЕ УААН, 2001. – 345 с